

نقش فن آوری نوین GPS و GIS در برنامه ریزی حمل و نقل هوشمند (AVL) جاده ای با تاکید بر ارتقا ایمنی و خدمات رسانی شرق ایران (نمونه مورد مطالعه: خراسان رضوی - خراسان جنوبی - سیستان و بلوچستان)

سید نعمت الله رشیدی فرد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد دهشت ایران - دهشت

سید صمد دانشی، دانشگاه آزاد دهشت و پیام نور مرکز دهشت

کاظم جباری، کارشنای ارشد برنامه ریزی شهری

شمس الله کاظمی زاد، کارشناس ارشد برنامه ریزی شهری دانشگاه سیستان و بلوچستان

Rahmatkeramati@yahoo.com, 0917 342 7348

چکیده

با رشد و گسترش تکنولوژی استفاده از ماهواره های فضایی جهت جمع آوری و تحلیل و تبیین اطلاعات ، لزوم بکارگیری آنها در مباحث حمل و نقل نیز مطرح می گردد. یکی از این تکنولوژیها استفاده از فن آوری GPS و کاربرد آن در سامانه های کنترل ناوگان حمل و نقل عمومی است. ما در این مقاله برآنیم تا با استفاده از روش توصیفی- تحلیلی به نحوه کاربرد سیستم حمل و نقل هوشمند AVL مبتنی بر GPS در حمل و نقل جاده ای پرداخته و به بررسی مزایا و معایب این سیستم در زمینه حمل و نقل بین جاده ای و بین کشوری در استانهای شرقی کشور سیستان و بلوچستان، خراسان رضوی و خراسان جنوبی و ارتباط آنان با کشورهای همسایه بپردازیم. نتایج بیانگر این واقعیت است که می توان با استفاده از فن آوری روز و سیستم های ماهواره ای کنترل و نظارت دقیق تر بر ناوگان حمل و نقل و ترانزیتی شرق کشور به عمل آورد. این عمل با تجهیز خودروهای باری و مسافربری به GPS و کنترل از طریق پلیس راهها، قابل حصول خواهد بود. بدیت ترتیب سیستم حمل و نقل شرق کشور از لحاظ سرعت حرکت خودروها، توقف ها، سوانح رانندگی، مسیر حرکت و توزیع مراکز خدماتی از جمله مراکز استراحت و سوخت گیری و غیره قابل نظارت و برنامه ریزی خواهد شد. بدین وسیله ارتقا کیفی و کمی خدمات رسانی در محورهای درون شهری، بین شهری و بین کشوری حاصل می آید. همچنین ایمنی و زیر ساختهای توسعه کشور با تاکید بر شرایط بومی هر منطقه و کاهش حجم کاری و حذف سیستم بوکرواسی (کاغذ بازی اداری) ایجاد می شود.

کلید واژه ها: حمل و نقل هوشمند، فن آوری GPS ، ایمنی ، خدمات رسانی ، استانهای شرق کشور